

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivec dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Volitve so končane.

Hajdimo najprvo mej vrle Križane, Prosečane in Kontoveljce, v šesti okraj naše lepe okolice.

Križani imajo že nekaj let sem svojega domačega »kandidata-ribiča«, in kakor se vidi ima ta veselje do poslanstva »ker mož ne jenja«. Na Kontovelu ni prodajal rib, plačeval pa je vino, ker je mož denaren. Ali dragi Cumar, ko bi progresovec ne bili tvoji kumi, saj bi se še kedaj zmenili za par kilov gvatov. — Tako pa ne moremo. — Tudi za kandidata bi še bil, a za poslanca nikakor ne. Da te reši te »nadleže in nadloge«, postavila je vrta »Edinost« enega izmed najboljših možev — prvoboriteljev za kandidata v ta okraj. Zavedni Križani, veseli Prosečani in pametni Kontoveljci so brez ozira na ribe in pijačo storili svojo narodno dolžnost ter izvolili svojim poslancem **Gustav dr. Gregorina** Vrlim volilcem krepki na zdar!

* * *

Gosp. Burgstaller de Bediškin, ta lepi, je predsednik blagotvorne »Agrarie«. Ta precartani dobrotnik — našega kmeta-okoličana — je ostal takrat v trombi. — On si je mislil, gospodje v mestu so me vrgli med staro železje. Vlada brez stranke me tudi ne more spraviti na stol, tako je še najbolje, da grem zadnje dni na kmete; — saj tudi kmečki ajdovec je za silo dober. Šior Bidiškin od onega popoldne, ko je bil gotov »da ga je trebenski kapovila vzel v gnado« — je mirno sedel v Banah in

prebiral »Edinost«, češ, ako me še ta priporoči, son »siguro«.

Zavedni okoličanski volilei petega okraja, so pa drugače obrnili karte, ker so si mislili: kako je to, da je prišel šior Bidiškin ravno letos na to srečno misel, da bo rešil okoličane. — Mož je predsednik agrarie, ima torej v roki vile in škarpje, kedaj bi nam bil že lahko pomagal saj živi med nami, in tudi na Dunaju se je valjal dovolj časa; — lepa prilika kaj dobrega storiti. Volilei so se držali svojo in častno izvolili g. **Ivana Goriupa** poslancem za njih okraj.

* * *

Italijani nas imenujejo »buoni villici«, a še to vsaka tri leta par dni pred volitvami. — Oni izdajajo tudi plakate »per il bene del Territorio«; a na vsezadnje so nam hoteli usiliti Nemca — prusaka — protestanta. Hoteli so, da naši vrli Rojančani in Barkovljani volijo za poslanca »ledenega viteza«. — In ta naj bi za prodani led kupoval duše v zavednem četrtem okraju. Kje ima možgane »ledenega viteza«.

Še don Jurea, ki bi bil rad kandidiral se ni upal upal, če so ga tudi menda prigovarjale »zaljubljene device in ženice«; — in bi skoro gotovo šel ves Izrael v ogenj zanj. Ledeni vitez pa, ta blondasti, se je drznil pošlati v naše gnezdo. — To so sicer prvi pruski poskusi — a nevarni so.

Mi se nismo bali, ker poznamo četrty okraj: tam so možje, žene, mladenčiči in dekleta — naši. — Barkovljani niso hoteli zaostati za Rojančani, ti zopet so

vedeli, da imajo zvesto pomoč v prvih in celo nekateri Gretarci so se zbudili iz spanja. Volili so z navdušenjem **Frana Dolencea**, poslancem ter častno rešili svoj okraj ob zalivu — jadranskega morja. Živili! —

* * *

Židovski progresso je tudi letos utaknil svoj nos v tretji okraj. Šior Ferluga je bil tisti srečni rdeči kandidat, kateri bi imel sedeti med Felice Venecijanom in kruljevim Mojzesom, da bi jih tu in tam potolažil, ker sta dobila najmanj glasov. — Ali mož, ki ima sicer mnogo Ferlugov za seboj je našel samo 45 snopov ljuljke.

Volilei tretjega okraja so ostali zvesti — onemu častnemu imenu, katerega še danes uživajo — da so nepremagljiva trdnjava. — Če tudi je imel ta in oni »posebne« želje, vendar ko je šlo za narodno čast, za ime okraja, katerega ne marajo prepustiti progressovcem so volili narodnega kandidata, gosp. **Ivana Marijo Vatocea**. Živili Sv. Ivančani, Kolonječani in vsi oni, ki so bili za »narodno stvar«!

* * *

V Mauronerjevi trdnjavi je 8. aprila nastal potres, ferali so se ugasnili, in vsi »biki« so zbežali s hlevov. — Laška trdnjave je razpokana skoro razpade v razvaline.

Drugi okraj je na dan izvolitve gosp. **Otokarja Dr. Rybára** pri Loveu z bratskimi poljubi pritiskal vidni slovenski značaj, ako Bog da za vse večne čase. —

Judovska babca na lesnem trgu toči kisle solze, — demokratika si razjeda obisti,

stara progresovka si objeda nohte, a Slovenci se iz dna sreča veselimo — zmage, se veselimo zavednosti in izborne discipline narodnih mož. —

Najkrepkeji živio našim vrlim Lonjercem, Rocolcem in Kjadincem. — Grdolu pa, ki je imel še pred volitvijo vse volilce v žepu kliče, mož zašite luknjast žep, da vam ne zbeže volilci drugikrat.

* * *

Ni davno tega, ko so se Lahi prepirali o njih Servoli in našem Škednju. — Italijani bi ga za vsak denar radi ohranili pod imenom: Servola — Servolani. —

Jaz sem prepričan, da Škedenjci ne bodo tega nikdar dovolili. O volitvi v tem okraju ne moremo danes govoriti, ker se je črnilo že posušilo vendar je še par kapljic, da zabilježimo dvoje, troje besed:

Kedo je tisti »junak« kateremu je lastna žena z metlo razbila banelijev nos?

Kedo so tisti »ptujci« v Škednju, katerim so na dan volitve otroci, žene dekleta kričale iz dajice naroda, sram vas bodi! —

To bi morda znalo pojasniti ono furlansko lačno »tele« katero je Banelli kupil Škedenjskim »patrijotom« za zadnjo večerjo, pri kateri bodo sedeli tudi oni štirje sreberniki, katere je kupil Banelli za dober denar, če tudi je moneta ven iz korša.

Zavednim Škedenjskim in Madalenskim volilecem pa kliče:

Ne udajmo se!

Ne udajte se!

Na srečno svidenje danes tri leta!

P. S. Priporočamo se za najbolj važne dogodke za časa občinskih volitev. Brivec jih bode rad priobčil. —

Cumarju večnemu kandidatu.

(Posvetil Kumara.)

I.

Cumar je cikorijo
to so grozne dve reči;
V morju lovi ribe
v okolici ljudi.

II.

Ko enkrat koga vidi
za njim ko vrag leti;
Volile na »vraga« gleda
v obraz se mu smeji.

III.

Nedelja je tu blizu
glasov pa malo ima;
Volitve se vršijo
in groza ga obda.

IV.

Volitve so končale
komisar odvrže ga.
Zajedno pa mu reče
da ribčar ne pozna.

V.

Oči si je obrisal
sramote trepetal;
V Trst ko strela tekel
nikdo ga ni poznal.

VI.

Do Barkovelj je romal
naprej pa mogel ni;
Velikokrat je vprašal
O Cumar kje si Ti!

VII.

Zdaj Cumar je propadel
in ribič je ostal;
Iz ribiča poslanec
Nikdar ne bo postal.

VIII.

Kaj misliš dragi boter
ko v Prosek priletiš,
da ljudstvo Te slavilo
ko grozno mu smrdiš.

IX.

Volitev je končala
Cikorija je propala;
Kumar kot do zdaj
bo ribič vekomaj.

(14-letni pesnik.)

Začarani jopič.

I. Gabersky.

»Jutri ob šesti trideset minut morajo biti zbrane vse stotnije na vojaškem dvorišču. Moštvo opravljeno za marš brez bojnega orodja (Feldgeräthe). Tako se je glasilo povelje nekega dne. To ni ravno nič novega, kajti, tisočkrat in tisočkrat se bode velelo še tako; ali, da bi Petru Cerovecu jopič (Bluse) ne prisojala in bi imel z njim toliko opraviti, kakor ta dan, to gotovo ne bode več dokler bode svet stal, zato stojim jaz dober, in to je Cerovec tudi sam večkrat rekel. Zakaj? S temi jopiči je imel pač s.nolo, in to v pravem pomenu besede.

Prvi mu je bil preširok, drugi predolg, tretji — da tretji! To je ravno zgodba jopiča začeti moram toraj od začetka.

Toraj kakor rečeno ob šesti uri trideset minut morajo biti zbrane vse stotnije na vojaškem dvorišču, opravljene za marš. In res ob šesti uri je bilo že zbrano vse in Peter Cerovec v tretjem oddelku tudi.

Četovodja Trešnik je vedno pazil, da je bil njegov oddenek kot naslikan, in go-

spod stočnik Tomaževič pl. Stomaževsky mu je že dejal parkrat: »Tretji oddenek je že zopet edini, kateri je v redu«. To mora tudi tako ostati, misli si Trešnik, prekoraka svoj oddenek, in opazuje vsakega moža od nog do glave. Popravlja tu in tam malenkosti, katere niso še v redu pri temu in onemu. Temu popravlja telečnjak, onoga kara, ker se mu gumbi prav ne svetijo, pri tretjem mu niso črevlji po misli, a vsem dodaja najlepša imena iz živalstva. Drugače je pa vse v redu, kakor se spodobi va vzgleden oddenek.

Naposled pride do Cerovec, kateri je stal ravno na krilu oddelka. —

Ko Trešnik tega zagleda, odpre široko oči, zamahne z rokami kot bi ga kap zadel, ter kriči:

»Kaj je to? Ali mislite iti na maškado, ali hočete tu pusta uganjati, da tako opravljeni tako hladnokrvno tu stojite? Ali bodele si zapeli ovratnik pri jopiču?«

»Gospod četovodja, ovratnik ne gre skupaj, ker mi je preozek.«

»Pri cesarsko in kraljevi uniformi ni ovratnik nikdar preozek, razumel?«

»Ali gospod četovodja — — —«.

»Tu ni nikakoršnega »ali«, stvar je taka: Vi imate protizakonit vrat, kateri se v zdravniškem jeziku imenuje »krof«! Ste razumeli?«

»Da gospod četovodja.«

»Sedaj pa spravite Vaš ovratnik s službeno-opravnimi predpisi v soglasje!«

Ubogi Cerovec se je trudil, potil od napora ali ni šlo.

»Gospod četovodja, ne — jaz — ne — jaz — jaz ne morem zapeti.«

»Kaj ne morete? In to rečete tako hladnokrvno? Jaz zapovem, ovratnik mora iti skupaj, tudi če bi imel iti svet na kose! Pojdite sem, jaz Vam pokažem, da gre.«

Trešnik prime za oba dela ovratnika in vleče s svojimi krepkimi rokami, tako, da je postal obraz Petrov rudeč kakor škrlat ter ne odneha, dokler ne zapne ovratnika.

»Vidite, da gre?«

»Kaj, jeziti se tudi hočete? Kaj obračate tako oči kot bi Vam cel krompir v grlu tičal? Ali ne veste, da pri vojakih je vsako protivljenje zaman.«

Ubogi Cerovec lovi zrak, ter bi rad povedal, da se ne jezi, ampak, da ga bode ovratnik skoro udišil; ali ne more nobene ziniti.

K sreči pride sedaj službo-vodeči narednik — »feldvebelj« Globočice, in ko vidi stvar kako je, reče:

»Četovodja Trešnik! Meni se zdi, Vi hočete tega moža udušiti?«

»Gospod feldvebelj«, naznanjam ponižno, da je prišel Cerovec z razpetim ovratnikom sem, in jaz sem mu zapel ovratnik.«

»Vidim, da ste mu ovratnik zapeli, in vidim tudi, da bi ubogi človek napravil kmalu »scandiem pacem«, t. j. da bi kmalu izdihnil še ono malo duha kar ga ima v sebi; ali tako daleč vendar ne misli službovnik (Dienst-Reglm)! Cerovec, takoj odpnite se in na moje povelje zglasite pri raportu, radi proti-predpisne vojaške oprave. — In po raportu, ali ustopite Vi k živalstvu, ali izstopim jaz iz človeštva; kajti, ako hočete biti Vi človek — potem je mene sram, da se k tem prištevam! Taka pokveka! Kakor bi ne vedel pred, da mu je jopič preozek.«

»Prosim ponižno gospod feldvebelj, ta jopič sem še-le včeraj dobil.«

»No ravno včeraj! Seveda, včeraj ste tudi dobil komis, zato Vam je danes vse preozko.«

»Gospod feldvebelj, gospod poročnik gre!« reče Trešnik.

Narednik Globočica skoči hitro pred čelo stotnije, Habt-aht! kompanie rehts-šaut!« Gospod poročnik naznanjam ponižno sto osem mož!«

»Hvala!« reče poročnik in spremljan po naredniku pregleduje oddelke.

Ko pride k nesrečnemu Cerovecu, reče naredniku:

»Moj ljubi Globočica, to vendar ne gre, da so pol nagi ljudje odpravljeni za marš! Ako vidi to gospod stotnik, potem...«

»Gospod poročnik, temu možu je jopič preozek in radi tega sem ga že k raportu določil.«

»Raport sem, raport tje; ne vem kako pustite tako »pravljen« ljudi na dvorišče; tako ozek pa vendar ne bo ovratnik, da bi se ne dala stvar zapeti. Trešnik poskusite Vi, ako že mož sam ne more!«

Povelje je povelje in Trešnik je vesel, da ne bo veljala narednikova in ovratnik je zopet zapet.

Cerovec zdaj rudeč, zdaj plav grglja, ali nihče se več zanj ne zmeni; kajti: »trap, trap, trap«, — gospod stotnik prihaja!

»Habt-aht! kompani rehts-šaut! Gospod stotnik ponižno naznanjam 108 mož!«

»Hvala, gospod poročnik! Pustite možnost počivat!«

Gospod stotnik opazuje raz konja posamezne oddelke. Nakrat opazi nekaj posebnega.

»Gospod poročnik!«

»Povelje, gospod stotnik!«

Pogledajte, kaj se godi v tretjem oddelku! Nekdo bode se zgrudil na tla? pogledajte kaj mu je?!«

»To je Peter Cerovec gospod stotnik«, reče v strahu poročnik; »prišel je z odpetim ovratnikom, in jaz sem zapovedal zapeti mu ga, ali ovratnik mu je preozek!«

»Ali dragi gospod poročnik, vsa povelja imajo svojo mejo! Saj se vendar ne more zapovedati: vrat, bodi ožji, ali ne dihaj ali zadušiti se ne smeš. Mož je več mrtev kot živ! Naj gre eden z njim v kantino, da se tam pokrepča s požirkom vode!«

»Da gospod stotnik!«

In Peter je šel s poleg njega stoječim tovarišem Ostrivrhom v kantino.

Ko prideta v kantino pogleda Ostrivrh tovarišev jopič, in reče: »Peter, Ti si grozno tele! Jopič je pač dovolj širok; ali oni, kateri ga je imel pred Teboj, bil je gotovo bolj suh kot Ti, in radi tega je zaponke bolj na razen prišil. Čakaj, jaz Ti bom popravil«. Hitro vzame tovariš šivanko in konec, katero oboje je imel v kapi in v hipu je ovratnik popravljen in se Cerovecu prilega, da je kar veselje.

Vesel, da ga je Ostrivrh rešil in mu zaponke prešil, plačal mu je Peter kroglico piva, ter eno izlil tudi za razširjeni ovratnik.

V tem trenutku pride gospod poročnik v kantino. Ko vidi, da ima Cerovec zapet ovratnik, zakriči:

»Za vraga, ali norite ali ste gluhi!? Ali mislite, da smo sami norei? Ali niste slišali kaj je zapovedal gospod stotnik? Takoj se odpnite ovratnik!«

»Gospod poročnik«, reče tresoč se Cerovec sedaj je dovolj širok, ker mi je Ostrivrh — — —.

»Molčite mi z vašim Ostrivrhom, ter ter glejte, da se mi znajdete v oddelku.«

Kaj je hotel početi drugega, kakor odpeti si ovratnik in tako iti zopet v oddlek.

Poročnik naznani stotniku, da je Cerovec z Ostrivrhom prišel iz kantine.

»Vidite toraj, reče na to stotnik, da je bil le ovratnik kriv, oziroma povelje, da bi se mož kmalu zadušil; prosim v enakem slučaju krive sarže določiti k raportu; kajti mož si konečno ne more pomagati in mora nedolžen trpeti!«

»Seveda, mož je mogel nedolžen trpeti; pr vi narednik, kateri je šel v pisarno za gospoda stotnika po neko službeno

pisanje, in ni o poslednjem dogodljaju nič vedel.

»Bodete zapeli ovratnik? Ali ne veste da je gospod poročnik zapovedal, da morate ovratnik zapeti?«

»Gospod feldvebelj«, reče Peter joka joče »ravno sedaj je gospod poročnik —«

»Še eno besedo dečko, in jaz te prebodem!«

Dobro, misli si Cerovec, meni je sedaj že vsejedno odpet ali zapet. Komaj je pa odšel narednik, že pride četovodja Trešnik, kateri je ves dogodek slišal in vse vedel, a le tega ne, da je Ostrivrh Cerovecu ovratnik popravil, ter reče: »Le odpnite zdaj Cerovec; gospod stotnik je tako zapovedal, in naredniku bodem že jaz povedal, kako je stvar.«

In zopet je stal Peter z odpetim ovratnikom, ter si je mislil: Vsak mi drugače zapove in če bode šlo tako dalje, ne bodem delal ti dve leti katere imam še za služiti družega, kot odpenjal in zapenjal ta vražji jopič.

Nakrat zopet vse tiho; poročnik je zapazil gospoda polkovnika in koj na to se sliši: »trap, trap, trap, trap«, in oni stari, ali vedno novi »Habt-aht!« itd.

Gospod polkovnik stopi raz konja, pogleda na uro, ukaže možu počivat, ter hodi z gospodom stotnikom Tomaževičem pl. Stomaževskym pred čelo vojaštva pomenkujoč se gor in dol.

Nova smola za Cerovec! Oba častnika prideta pohajkujoč v njegovo bližino, in bistro oko polkovnikovo opazi takoj, da pri Petru ni vse v redu. Gospod polkovnik ne reče nič, ampak le vpraša stotnika.

»Ta mož bi se bil danes kmalu zadušil«, hiti razlagati gospod stotnik, »ovratnik mu je preozek!«

Nato reče polkovnik Cerovecu: »Zapnite si ovratnik!«

Peter zapne, in glej kako na lahko. Zraven tega pa utakne polkovnik še dva prsta za ovratnik, in pogleda vprašalno stotnika, ter reče: »Jopič stoji na možu kakor bi ga izmislil; tu pač ne more biti govorjenja o zadušenju — —?«

Stotnik gleda in ne ve, ali se mu sanja ali meša. Ker pa ne veruje v vraže, vpraša Petra:

»Kako pa je to? Pred je bil ovratnik najmanj za dva centimetra preozek?«

»Gospod stotnik, naznanjam ponižno«, reče Cerovec, tovariš Ostrivrh mi je v kantini prešil zaponke.«

»Zakaj pa niste ovratnika zapeli?«

»Gospod stotnik, naznanjam ponižno, je — je ukazal — —«, hotel je reči, da

mu je ukazal poročnik naj se odpne, ko pa je pa videl obraz poročnikov, kateri je stal za gospodom stotnikom, da mu nič dobrega ne obeta, je hitro rekel, »nisem se upal«.

* * *

Da se je četovodja Trešnik jezil, ker je ravno v njegovem oddelku bil danes ta smetljaj je razumno samo ob sebi, kajti prepričan je bil, da gospod stotnik ga ne bo več pohvalil.

Da je bil te njegove jeze tudi Peter Cerovec deležen, menda tudi ni treba, da vam dalje dopovedujem, zato pa skleneam.

✂

Kuplet-Banelli

Po Škedenju se šopiri
In hodi ko baron,
Taljanski agitator,
Naš slavni šjor Berdon.
Banellija on sreča
Čestita mu vesel,
Da zmagal je Slovence,
In njim mandat vzel.
Al' pravi mu Banelli:
Da nič mu dobro ni,
Ker od volitve zadnje,
Da glava ga boli. —

Banelli mučno stoka
Račune dela zdaj
In vidi, da ga stane
Preveč »slovenski zmaj.«
Denarjev ni več v kasi
Zato ga stresa strah,
Če mogel on Slovence
Precej bi strl v prah,
Pa pravi, da »bolan« je,
Da nič mu dobro ni,
Ker od volitve zadnje,
Da glava ga boli. —

Prodana duša pride
Banelliju na dom,
Kjer kmalu ako Bog da,
Bo strašen tam polom;
Pa prša, če doma je
Banelli deputat,
Al' ta prav zviti je ptiček
ki zna ljudi plahitati' —
Lepo pove izdajalec:
Da nič mu dobro ni,
Ker od volitve zadnje,
Da glava ga boli. —

✂

Karlo Banelli — Hrvat.

Evo dokaz v originalu.

Izbiri gradskog vieča

B i r a č i I-og okoliša!

Mož kega Vam podpisani odbor (servolauskih kukavice in izdajalec) podlaga kot Vašeg zastopnika v gradskom vieču
j e s t

Karlo Banelli

posetnik (na stari Štrangi)

On zasluži vse Vaše poviednje. Glasujte vsi za njega takor da bode on sigurno izabran za dobro Vaše in Vašeg zemlje.

Glasujte jedno glasno

S e r v o l a, dne 6. aprila 1900

Odbor I-og okoliša

(dbor Servole)

Izdajica Hrvat, ki je ta oglas Banelliju zpisal lastnoročno.

Paškval Benich, m. p.

Fratteli Zoch m. p.

Markovich m. p.

Bugeda m. p.

Giov. Lovre Godina —

Francesco Onda dirigente in spe.

Bacchin in nobile de Marchi m. p. e tanti altri che non sono scritti, ker jih je sram.
Njih lumaro je 273.

Opomin: Vsi ti »b e r a č i« so povabljeni na »t e l e«, katero se hrani v šolskem hlevu grada Servole — dei Servolani — Pošteni Škedenjci in Škedenjke niso deležni tega furlanskega teleta. —

✂

Burke slavnih Zabrdžanov.

(Narodno blago; priredil Silvester.)

XXIX.

Da bi zgodovina slavnih Zabrdžanov kolikor mogoče natajčno zgotovil, podal sem se tu in tam nekoliko po svetu ter nabiral gradiva. Pred nedavnim časom prirodam v sosedno faro slavnih Zabrdžanov — in tu je bila meni že skrajna meja, kajti med nje same si kar bodi ne upam — kjer se vsedem v najbolj temen kod vaške krčme. Brali so »Brivec.«

»Ne«, oglaš se krčmar, »o teh Zabrdžanih brali smo že silno veliko, a ene pa vendar še ne.«

Na obče zahtevanje moral je možak pripovedovati in ker je bila pripoved tudi meni še nova, zapisal sem jo brž in jo tukaj podajem.

Ko se je ustanovila slavna vas, treba je bilo naveda župana. A kako ga voliti? Voliti seveda ni težko, pa pravega najti,

to je lesnika. Dve zborovnji niste imele pravega uspeha. Pa kakor je že navada, da se na posled povsod najde premetena glava, tako je bilo tudi pri tretjem zborovanju, kjer je dal nekdo sledeči nasvet:

»Dragi tovariši! Nekje sem o svojem času čital, da so v starem času volili pappeža s pomočjo belega goloba. Komur izmed zbranih se je namreč vsedel na ramo, ta je bil izvoljen. Naredimo tudi mi tako in vzamimo, ker nimamo goloba, kako drugo nedolžno in krotko živalico. Jaz imam doma že eno pripravljeno!« — »Prinesi jo, prinesi!« oglaš se vsa zbornica. Možak leti domu in v eni sapi prinese majhno škatljico, v kateri je bila nedolžna živalica, namreč — (nikar se preveč ne ustrašite) — d e b e l a u š. Vsem je bila po volji. Vprašanje bilo je zdaj le to, na kakšen način naj uš volitev določi. Pa njej gospodar si je bil celo reč že prej dobro premislil in tudi njegov nasvet bil je vsem po volji. Vršila pa se je volitev tako le.

Sredi občinske dvorane postavila se je velika okrogla javorjeva miza, na njo pa škatlja z živalico, katera se je morala tukaj tri dni postiti.

Na jutro četrtega dne zbrali so se očetje slavnega Zabrdja okoli mize, poklekali na tla tako, da so se z goloobrtnimi bradami naslanjali na mizino ploščo, jeden pa je odprl škatljico, da je mogla izstradana živalica na prosto. Uš se je, kakor pravi zgodovina, nekaj časa ogledavala, ko je pa ovohala človeško jed, začela je kobacati po mizi. Tisti pa, kateremu se je splazila na brado in začela po njej laziti v tisto okolico, v kateri ima kakor znano svojo domovinsko pravico, tisti je bil prvi zabrdski župan. Živalica pa se neki v spomin še dandanes shranjuje v stekleničici s špiritom.

✂

Sebe še pozna.

Povej mi vendar, mili znanec,
kje Zmazek je črvljár doma?
Glej silno me ima zaspanec,
oko že hiš več ne pozna.

Oko naj bilo bi zaspano?
kako naj to verjam ti,
ko glavo le imaš pijano
In Zmazek si črvljár sam ti!

Jaz tega nisem vprašal, brate,
Saj Zmazek sebe še pozna!
jaz vedel le bi rad za vrate,
kjer Zmazek je črvljár doma.

Silvester.

Kako se svet obrača?

(Zgodovinska črtica iz dobe kratkih blač).

Saj veste oni dan, ko je bilo po jednem celem čičkem letu zopet lepo, jasno vreme vrela so od vseh strani ljudje iz mesta ven na prosto, da bi se potolikem času nasrkali zopet svežega, čistega zraka.

Tudi mene je mikalo na plano, ker bi drugače gotovo zaplesnil v zaduhlih mestnih prostorih. Vstal sem toraj zgodaj, ravno ko je petelin v tretjič zopet in opravi se na pot. Niti zajutrekoval nisem, ampak vrgel sem vse le štamprl »tega kratkega«, vzel dobelo palico v roke, dolgo pipo v usta, pot pod noge in ubral jo brez namena kam in kod.

K malu sem prišel čez hribe in doline čez kozje strmine in zajčje stezine na Vrh pred Kubed. Tukaj sem se ustavil, da bi se malo spočil ter sedel na debelem kamnu in zroč proti Kubedu, si mislil:

»Tukaj so bivali nekaj pametni, poštene ljudje, kakor so sploh naši kmetje z majhno izjemo. Poznal sem namreč že od nekaj Kubedee, posebno pa njih prvake.

Veselim sreem sem jo toraj popihal naravnost proti Kubedu.

Ali že prvi prizor me je prepričal da sem se varal!

Kaj sem videl?

Na cesti pred vasjo srečal sem že priletno ženo, ki je tekla in bežala mimo mene ter jokaje kričala:

»Prekleta »frfula«. Pravi konšiljer si, ko zimirom udrihaš, preklinjaš ino zašpotuješ svojo ženo.

Vide moža ob poti, ki je obdeloval svoje polje prosila ga je rekoč:

»Vi Dreja Bečan, prosim vas lepo, ustavite mojga Toneta, da me ne ubije. Ker nisem imela družga, napravla sem mu dnes za marendo močnik; pej zatu me zdej lovi. Napil se je snoč pri Prčani šnopsa, pej je dnes še pjan in kaker matast.«

Za njo tekel je pa nje mož z mačko v rokah ter hripavo kričal: (Kasneje sem zvedel, da je v naglici, — ker ni imel družega pri rokah — zgrabil mačko, da bi žnjo pretepal ženo.)

»Špeta možtra de Menega mi te ga možtro far per un šjor konšiljer močnik per marena.«

Mene pa je ustavil ter se mi predstavil rekoč:

»Šjor la skuže mi že konšeljer komunal, ogiurato, deligato de jediejo, embro de konšiljo di scola, e šon anka zastopnik

banke »Slavije« e de la Felice; e po me konoše ben el šjori de Capodištra«.

Jaz sem ga debelo in začudjeno pogledal ter sem prosil za ubogo živinčce, katero je krčevito stiskal za vrat. Na mojo prošnjo izpustil je vbogo mačico, katero je hvaležno zamjavkala proti meni ter hipoma zbežala.

Potem mi je ta ferito še veliko pravil v njegovi ciribirščini pa ga nisem razumil.

Jaz sem vprašal onega Bečana, kdo je njih svetovalec, — on mi je povedal da je to tisti, ki mu pravijo Koejan in ki je pred leti nosil še kratke hlače ter slamnast klobuk (tudi po zimi, ko ni bil hud mrav) z dolgimi rudičimi traki, ki so mu viseli čez rama. —

Na to sem šel v krčmo k Paračanu, da si z kozarcem dobrega moškata in s tečno klobaso potolažim svoj lačni in žejni želodec.

Kmalu za mano pride deklica, katerej se je videlo, da uživa malo veselih ur. V krčmi je sedel tud svetovno znani Tone Čuder; on je dekle nagovoril:

»Urša, kam je tuj uoče davi bejžou z unim mačkom!

Ona ihte:

»O, da be se nas Buh usmilu in be dau našmi uoči pamet. Jest ne znam, kej mu je! Uni dan, ko sem mu nesla kosilo je na njivi vrgov je za mano lone z fižolom in krompirjem. Potlej je ben pobrou in pojedou; še zemlje ni vse očistou. Dnes pej teka za materjo z mačkom. Kaj beste reku vi Tone; morebit ni pr' čisti pameti; pej ko bi poklicali medga? Zatu, da si ohladi jezo me je poslov po pou buče slivovea. (Zvršetek pride.)

Vesele velikonočne praznike
vošči „Brivec“
vsem svojim čitateljem!

Napis.

Pod gomilo mož počiva Eskulapovega reda,
ki starost dočakati njegova dala mu je veda:

Oh, ko bi zdravnikov on tako dolgi vek ne bil ostal,

V grob mladine mnogi tako zgodaj že — ne bil bi pal.

Silvester.

Izdajalec.

(Glej sliko).

Starodavna pravljica pripoveduje sledečo dogodbinco:

V Egiptu je živel oče Prismola po imenu, imel je dvoje otrok. Mati je bila prava Egipčanka, ki je z vso dušo ljubila svoj narod.

Sinova Slovan in Sloven sta bilo tudi vzgojena v narodnem duhu, zato je skrbela mati, in narodni egipčanski učitelji. Oče Prismola pa ni bil mož beseda, zahajal je med zamorce, in Arabce, le med Egipčani ga ni bilo videti. Žena je bila v vednem strahu zaradi svojega moža. Egipčanski duhovniki so večkrat pridgali in svarili ljudi, posebno očete in matere, da ni večjega greha, kakor izdati svoj narod, in da se je že pripetilo, da je izdajalec naroda — morska kača umorila. Oče Prismola ni dal vere tem besedam. Pri neki občinski volitvi se je usiljeval nek zamorski kandidat — domačini so postavili poštenega Egipčana. — Prismola je prodal za 50 srebernjakov svoj glas — svoj narod. — Ko se je neko nedeljo sprehajal ob morskem obrežju s svojima sinovoma, prilazila je iz morja strašna kača in očeta in nedolžna sina umorila, da ne bi postala kedaj renegata. Ljudje so pa rekli:

»Tako se izdajalec godi — škoda le za Slovana in Slovena. —

Drugih misli.

Ni mogoče, da bi bila ena bela in ena črna resnica. —

Ni dan vsakemu človeku pogum imeti svoje prepričanje in ga tudi vsak čas pokazati.

Narod ne menja svojega prepričanja v 24 urah, kakor to stori posamezni človek.

Iz ljubezni, iz pravičnosti, ali simpatije — ne da politični nasprotnik — Slovanom niti orchove lupine.

Človeško zgodovino pišejo s krvjo — ne s črnim.

Ako bi se Slovani bali kazni in političnih zaporov po njih bi bilo.

V Avstriji bodo morali iti Slovani še skozi rudeče morje — absolutizma, predno pridejo v obljubljeni deželo.

Državni zbor je najtrdnješi in zlati edini stebel sedanje ustave.

Volja naroda je najvišji zakon in temu se mora vsak podanec pokoriti.

Kdor nima zaupanja v silo naroda ta naj se narodu ne stavi na čelo.

POZOR!

Trst — ulica Giulia št. 25. — Trst.

Kdor želi biti dobro in točno postrežen z svežim in vsakovrstnim kolonialnim blagom kakor: kavo, rižem, oljem, testenino, moko, milom, sirom ter raznovrstna fina vina v buteljkah ter sploh z vsemi jestvinami naj se obrne do podpisane. — Pošilja tudi na deželo proti poštnemu povzetju. V mestu dobe na željo prosto na dom. Nadejaje se obilo obiska beleži udani

Vekoslav Plesničar.

Najceneja kupčija

dokler je v zalogi.

2.20 gld. stane niklova — remontoir — žepnica z verižico in škatljico. — 4.65 gld. prava srebrna — remontoir ura s posrebr. amer. verižico in etui. 4.90 gld. srebrna damen rem. ura z posr. verižico. 11.50 gld. prava z 14 kar. zlata rem. žepnica z škat. in eleg. verižico. Ura je garant. na tri leta 1.50 gld. velja 6 kar. zlat.

prstan s kamnom. — Pošiljatev na povzetje ali po nakaznici. — Blago, ki ne konvenira se tekom 8 dneh spet sprejme in denar vrne

Bratje Hurviz

(Eksportna hiša.)

Krakovo, Stradon 17.

Bogato ilustr. katalog ur, zlatanin in srebrnin znižanimi cenami na razpolago. —

Agentje se iščejo.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu
Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunal.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavarovali, dom in svoje otroke? — sNiem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima 5.250.000 zalog, kapitala. Asikuracije so znašale: Varstvena zaloge je znašala 31. dec. 1896. 66 milijonov 174.000 gld.

1, v zavarovanju na življenje 189 milijonov 459.000 gld.

K r č m a

Trst ulica S. Marco št. 6. Trst.

Podpisani priporoča slav. občinstvu svojo gostilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s pristnim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim in belem vinom. — Dobivajo se tudi vedno mrzla jedila. Udani

Ant. Babič.

D. Zadnik - Trst

Via Nuova št. 28

Trgovina z najboljšim manifakturnim blagom. Udobiva se najboljša Kotonina bela in rujava za razno možko in žensko perilo. Modereci najnovejšega kroja.

Forštanji v najnovejšem risanju. Pleti (šjali) v raznih modernih barvah, Udobivajo se žepniki in raznovrstna drobnarija spadajoča v krojaško stroko.

Ovratniki in ovratnice nove mode.

Izdelujejo se možke obleke po meri.

Uzoreci na deželo se pošiljajo zastoj na blago poštnine prosto.

Za mnogobrojen obisk priporoča se udano

D. Zadnik

Ulica Nuova št. 28.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniz v Gorici

Tržna ulica v poslopju okrož. sodišča Po zmernih cenah nudimo fino blago, i. s. suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, cevi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurgično opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

Čemu v Ameriko

ko si doma lahko denarja zasluži, kdor zna brati in pisati in mu je resna volja truditi se. Vprašanja v tej zadevi pošiljajo naj se v zaprtik pismih z napisom: »Ne v Ameriko!« poste restante v Ljubljano.

I. VICIČ, krojač v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vicič, krojač.

„Slavisches Echo“ izhaja 1., 10. in 20. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Časopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez tega lista.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatev v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatev se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. morske ribe, in raje, sveže sadje, fino olje, itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkem kupu, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Gostilna Fran Potočnik

ulica Ireneo št. 1. - TRST - ulica Ireneo št. 1.

Toči pravo domače istrijsko, dalmatinsko in belo vipavsko vino, Steinfelsko vedno zveže pivo. Gosta se vsak čas postreže z gorko ali mrzlo jedjo. Vse čedno n zdravo. Postrežba točna. Odprto vedno do polnoči.

Za obilni obisk se priporoča

udani

Fran Potočnik

gostilničar.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.
Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša štiria kolesa in več drugih vrst koles.

☛ Ceniki na razpolago. ☛

„SLOVENKA“

Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu enkrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravištvo „Slovenke“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko

ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,

trgovec.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetje, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemale, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Vitoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z železjem Konjedic & Zajec

v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajcu dobim najboljšo štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščenine, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, cevi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohištva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cemente in kmetijske stroje.

☛ Vse po najnižjih cenah. ☛

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvo, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne nloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, da teki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892	gld.	17.663.76
"	1893	"	38.245.13
"	1894	"	49.741.66
"	1895	"	88.644.52
"	1896	"	125.448.27
"	1897	"	164.907.79
"	1898	"	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095.10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

☛ ulici Stadion št. 20. ☛

odprta je od 5. ure jutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perharc,
lastnik.

Pozor!

„BRIVČEV KOLEDAR“

Pozor!

za leto 1900 je izšel.

Koledar se prodaja po knjigarnah in tobakarnah v Trstu, Gorici, Celju, Kranju, Ljubljani in na postajah južne železnice.

Cena 30 nov. (60 h. po pošti 35 nč. 70 h.)